

jeg bemærke, at de ikke ere komne Søneringen direkte til Nytte, idet de snarere ere komne Konsumenterne til Nytte. Skibsfarten har ikke naaet højere Fragter derved, at Skibsafgiften er ophævet, den har tværtimod faaet flere Konkurrenter, siden Afgiften blev ophævet, i alt Fald for de Skibes Bedkommende, som indgaa fra Udlandet. Skibsfarten har sandelig ikke nydt godt af, at denne Skibsafgift er bleven hævet. Den ærede Udenrigsminister udtalte, at man vilde behøve 200,000 Kroner til Lønninger til de fast ansatte Konsuler paa de Steder, hvor de ere mest nødvendige. Jeg erkender ganske vist, at Skibsfarten ikke kan undvære Konsulerne, men jeg maa paa den anden Side hævde, hvad der ogsaa er gjort gældende fra andre Sider i Dag, at det ikke alene er Skibsfarten, der har Interesse af Konsulerne, der er andre Næringsveje, der have fuldt saa megen Anvendelse for dem, og derfor finder jeg det uretfærdigt, at Konsulatafgiften lignes paa Søfarten alene. Det er jo fastslaaet, at Staten skulde kunne tilskyde indtil 30,000 Kr. Var det da ikke rimeligere, om disse 30,000 Kr. bleve tilstude forløbs, og at saa Resten af, hvad der behøves til Lønning af Konsulerne, blev paalignet Skibsfarten, idet man nemlig tør sige, at Handelen har fuldt saa megen Interesse af Konsulerne som Skibsfarten. Man maa ogsaa erindre, at Tonnagen vokser meget stærkt, saa at der vil komme et Djeblif, hvor dette Beløb 200,000 Kr. helt er dækket af Skibsfarten, og hvorfor skal den, som sagt, bære det hele? Naar man ser paa, hvorledes Tonnagen har udviklet sig fra 1883 til 1893, vil man bemærke, at den for Dampskibes Bedkommende i Begyndelsen er stegen med 4,407 Tons aarlig, og derefter er tiltagen meget stærkt, saa at Stigningen i de sidste Aar har været omkring 10,000 Tons, medens Sejlskibstonnagen omtrent har holdt sig uforandret. Med en aarlig Afgift af 1 Kr. pr. Registrerton vil Konsulatafgiften altsaa vokse med ca. 10,000 Kr. aarlig, og man tør forudsætte, at i Løbet af en kort Aarrække, en 5. a 10 Aar, er man kommen op paa et Beløb, som vil være fuldstændig tilstrækkeligt til at dække alle Udgifter, og det vilde dog være urimeligt, om Skibsfarten skulde bære Udgiften alene. Jeg vilde derfor finde det heldigt, at

man kom til den Ordning, at man lod Staten forstudsvis hvide disse 30,000 Kr., eller et Procenttal, f. Eks. 25 pCt. af, hvad det koster at lønne Konsulerne, og at derefter Resten af Afgiften blev paalignet Skibsfarten i Forholdet 1:5. Jeg skal erkende, at vi i høj Grad trænge til udsendte Konsuler. Særlig efter at vi have faaet en Frihavn, trænge vi til Folk, som kunne sørge for, at den bliver udnyttet paa rette Maade, men at disse forøgede Udgifter ubelukkende skulle paalignes Skibsfarten, finder jeg i allerhøjeste Grad uretfærdigt, da det jo er vor Handel og overhovedet Næringslivet herhjemme, der skal fremmes. Jeg skal slutte med at udtale, at jeg ganske tiltræder det Forslag, det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) kom frem med om, at man skal stemme for Mindretallets Indstilling, da der vel ikke kan opnaas mere paa dette Tidspunkt. Det ærede Medlem fra Grø (Frederiksen) Dnske om, at denne Afgift skal opkræves paa gammeldags Maade, kan jeg ikke tiltræde. Jeg mener, at det er en meget heldig Ordning, man er kommen til ved at opkræve Konsulatafgifterne paa den Maade, som nu finder Sted. Det bliver paa en Maade, som den ærede Udenrigsminister bemærkede, en Assurance, som fordeles paa hele Skibsfarten, og det er Skibsfarten i sin Helhed bedst tjent med.

Frederiksen: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg vil tillade mig, særlig over for det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage). Det ærede Medlem udtalte, at saa snart der kom en Klage fra Søfartens Side, skulde den straks imødekomes. Jeg er dog tilbøjelig til at mene, at det ærede Medlem skylder Bevis for denne Paastand. Saa vidt jeg ved, er det ikke saa, at der er kommet ret mange Klager fra Sømandenes Side. Tværtimod skulde jeg mene, at det i Almindelighed kun er saa Klager, der ere komne fra dem. Jeg erindrer imidlertid fra den Gang vi vedtoge den nuværende Konsulatlov, at da kom der enkelte Dnsker frem, men der blev maasse ikke taget Hensyn til en eneste af dem, i alt Fald var det allerhøjest til et enkelt. Efter den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gældende, saa det ud, som om Sømandene vare Folk, der havde